

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Eshetőségek.

Pécs, 1897. szeptember hó 7.

(*) Egy idő óta a Lajthántuli viszonyok különös alakulása következtében szinte állandó rovatot képez nagyobb lapjainkban az a sok elmefuttatás és kombináció, melyet „Ausztia bomlása“ címmel írnak meg napról-napra lelkes publicisták. Hagyjuk el ez egyszer a kombinációk útját s helyezkedjünk néhány percre arra az állaspontra, amelyet odaát elfoglálnak nem ugyan a politikai téren, de az ipari téren, amelytől aligha lehet megtagadni a politikai vonatkozásokat.

Nem régiben volt alkalmunk beletekinteni az alsó-ausztriai kereskedelmi és iparkamarának évi jelentésébe, amelyben különösen egy passzus ragadta meg figyelmünket, amely szerint „Ausztia-Magyarország a legjobb uton van arra, hogy a mezőgazdasági államból ipari állammá alakuljon át.“ Jól értsük meg, egy osztrák kamara bocsátja ki ezt a szentenciát és maximát, erősen hangsúlyozva az Ausztia-Magyarország szót, mint összmönarchiát, amelyről nagy kegyesen konstatálja, hogy most van az átalakulás útján.

Hogy ebben a tekintetben mily igaza van annak az osztrák kamarának, legfrappansabban bizonyítja a magyar gazdáknak mostani helyzete. A termés mennyisége az idén 50 százalékkal csökkent. A mi hivatalos statisztikánk ugyan azt

mondja, hogy csak 10—14 millió métermázsával; sajnos, gazdáink a legjobban tudják, hogy bizony a telére is alászállott a termés.

Tele vannak gazdáink mindenfelé a panaszszal, mert a 13 frtos, sőt még a magasabb buzaárak sem pótolják annak a gazdának a kárát, akinek 3—4 métermázsá termett egy holdján, még abban az esetben sem, ha módjában lett volna bevárni ezt a magasabb árat. Ilyen pedig nagyon kevés volt; a legtöbbje azt hitte, hogy ha 7—8 frton eladja buzáját, hát akkor főnyereményt csinál. Az egész buzaspekulációnak és a magasabb áraknak tehát csak az üzerek vették a hasznát.

Azonban az ideai termés, amely a gazdának nem hozta meg forgó tőkéje két százalékát sem, amely a bérlőket redukciónak kérésére, a telepest a törlesztési összeg elengedésének kérésére s legtöbb gazdát adóelengedés kérésére indította, igazat ad a bécsi kamarának, hogy átalakulóban vagyunk az iparállam felé.

De vajjon mit hasznal ez az átalakulás, melyet olyan örömmel emleget a bécsi kamara, a gazdának, s vajjon ezt az átalakulást a magyar iparos is meg fogja-e érezni, vagy csak az osztrák?

Két szempontból nézhetjük a dolgot. Egyik az állami, a másik az egyes ember szempontja. Az állam szempontjából azt kell néznünk, hogy a pusztuló mezőgazdasággal szemben fejlődik-e az ipar olyan

mértékben, hogy pótolni tudja a mezőgazdaságot?

Az ipar erre igen kétes értékű prognoszt állít föl az államnak. Eddigél jól tudjuk, hogy a kisipar csak pusztul; a nagyipar pedig csak pénzébe és ujjab meg ujjab áldozatába kerül az államnak. Tudjuk, hogy a mezőgazdasági gépiparért föláltozták a mezőgazdaságot, például az orosz kereskedelmi szerződésnél, melynél néhány kivitt cséplőgéperért ezerféle agrár-engedményt tettünk az oroszoknak. A nagyiparnak adó- és bélyegelengedés jár, meg sokféle más kedvezmény, biztosítjuk neki az állami szállításokat is, jöllehet 25 százalék károsodással, s mindent elkövetünk, hogy prosperáljon az államnak ez a dédelgetett kedvence.

Addig a kisipar, a nemzeti karakterben gyökerező munkásság satnyul és pusztul, egyre kevesebben nyomorognak a kisipari pályákon és a volt kisiparosok sűrűen csatlakoznak a proletár tömegekhez, melyek foglalkozás nélkül várnak a képesítést nem igénylő munka-alkalmosságokra és növelik a szocialista tanok pusztító hiveinek számát.

Ez volna tehát az állam, azaz jobban mondva az észszerűség szempontja. De hol van most a gazda szempontja? A bécsi kamara jelentése azt mondja, hogy átalakulófélben vagyunk s ezt örvendetesen veszi tudomásul. A mi megítélésünk szerint ez azt jelenti, hogy az összmo-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A gátnál.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Az egész falu künn van a töltésnél. Lázasan folyik a munka; parancsszó nem töri meg az ijesztő csendet, csak a hatalmas folyó hömpölyög zugolódva szűk medrében. Néhány fáklyát dugtak a lövénybe, melynek sárga fényében dolgozik a kétségbeesett folyómenti lakosság; nem a fáklya fényétől látszik halványnak arcuk, nappal is olyan hullaszerűnek látnád, sőt ha közelebbe térsz, akár a foguk vacogását is hallhatnád.

Ott fekszik kévékben az Isten áldása, az a kenyér, a melyért könyörgött mindennapi imájában s a melyért egész éven át dolgozott veritékében, ott fekszik s ha oda-fönn az a két komor felhő összepöröl, s ha az Istennyila az egyikbe, vagy mindkettőbe léket üt, akkor . . .

Oh! akkor! akkor nem lesz meg a mindennapi kenyér!

Áttör, vagy akár csak átgurul a gáton és felemeli a bő Isten áldását a haragvó Duna, felnyalabolja a fodros hátára és elviszi! elviszi a szája elül.

Ezért talicskázik, ás, lapátol, töm, hu-

pogát az Istenadta nép, szinte hallani véled izmait, hogy tágulnak, lankadnak.

Az ár! az ár . . .

S mintha nem a jóságos Isten ülne csillagtrónusán, mintha Belzebub lett volna győztes odafönn, mintha sikerült volna az örökkévaló Istent trónusáról letaszítani és mintha ő, a sátánfajzat ülne kárörvendő, gögös pofával, körülveve sötét lelkektől az igazságos Isten helyén és szórná haragvó markából a villámokat, a pusztulást, a véget.

Megtakadt az a két zord felhő és viz lett minden, ég, föld. Nem találsz ürt, áthert, viz mindenütt . . . viz! . . .

Egy öreg parasztember egykedvűen dobja el ásóját:

— Hála Isten! hogy csak már esik is valahára!

Mennyi keserűség, mennyi engesztelhetetlen, tehetetlen gyűlölet a mennyei hatalom ellen!

Rekedten kiáltja egy hang alulról a Duna görbületénél:

— Szikkad! Ide emberek!

S az előbbi öreg ember, kinek arcáról könyek peregnek, odaszól:

— Hadd legyen! ugy szép!

Messziről, alulról pöfékelés hallatszik; majd két tüzes, vörös szem ring a folyón.

— Még ez hiányzott! kiáltá a dühtől

rekedten a folyammérnök, ki fáradhatlanul buzditott fönt és alant.

— Mi az? kérdé a főszolgabíró.

— Semmi; csak a gőzhajó! még csak ez hiányzott! A hullámverés és ez a felhőszakadás épen elegendő arra, hogy a töltést ugy elseperje, mintha sohasem is lett volna.

— Isten őrizzen meg bennünket! felelé az öreg főszolgabíró, ki figyelemmel kíséré a két tüzes szemet ott lenn a folyó közepén.

— Mérnök ur! ha nem csálnak szemeim . . . mintha a hajó megállott volna!

— Megállott? csakugyan . . . de miért? ejnye no, tessék csak nézni . . . megállott és néhány ladikon jönnek erre . . .

— Bravó! kiáltá a főszolgabíró, ezek a hidászkatonák, kiket segítségül kértem.

— Emberek! kiáltá a kétségbeesetten küzdő földművesekhez; még csak egy kis erőmegfeszítés! látjátok, jönnek a hidászkatonák . . . felváltás jött . . . csak szoritások és meg lesztek mentve.

S csakugyan, emberfeletti erővel folytatták amazok a munkát, a pontonok gyorsan közeledtek, a gőzhajó pedig tutulva nagy félkört rajzolt a sáros folyón és visszapöfékelt, a honnan jött; hosszú, nyers, üvöltészerű füttyöt dobva a part felé bucsuzóul.

Kocsizörgés és a két férfi előtt közvetlen megvetette a lábát az Ivanics Katica gig-jébe fogott pej.

narchia termelésében lassankint az osztrák ipar mindinkább túlsúlyra jut. Mit szóljanak ehhez a gazdák? Hiszen ez tulajdonképpen az ő bőrükre megy, mert az ő kereseti forrásuk van megszűnőben s új források vannak keletkezésben.

És Magyarországon a gazdák is számot tesznek, mert ha az osztrák kamara azt mondja, hogy a monarchia átalakulóban van, az azt jelenti, hogy Ausztria ipara hatalmasodik, Magyarország lakosságának pedig 75 százaléka elveszti kenyereit. Mert ennyi Magyarországon a mezőgazdaság után élők arányszáma.

És mit fognak tenni ezek a mezőgazdák? Ha Angliában kipusztul az agrárkultúra, ott van az igazán óriási ipar, kereskedelem, hajózás, melyhez az angol paraszt is konyit valamit s ez az egyest is pótolhatja az átalakulásért. De hát mit mondjunk mi? Hol van az a segítség, melyre a pusztuló mezőgazdasággal szemben hivatkozhatunk? Talán a deficitre dolgozó gyárak? Vagy a pusztuló kisipar? Mert nálunk manapság igazán csak a banküzlet boldogul, melyről a hivatalos statisztika angyali naivsággal vallja meg, hogy 18—20 százalékra dolgozik.

Sokan vannak, akik azt tartják, hogy nem boldog a magyar; mi azt hisszük, hogy semmi esetre sem túlzunk, ha azt mondjuk, hogy legalább is nem olyan nagyon boldog, mint sokan képzelik. Mert ennek az állapotnak, hiába, pusztulás lesz a vége s talán az volna az egyetlen elfogadható orvosság, ha osztrák ellenségeinknek sikerülne ellenünk hatásosan fellépni s minket kizárni a közös vámterület áldásaiból, amiből mi legalább annyit nyerünk, hogy magunk csinálhatnók saját külkereskedelmi politikánkat, a magunk belátása szerint alakulnánk át, vagy maradnánk a magunk formájában, s végre érvényt szerezhethetnénk nemcsak a nemzet

egynegyed, hanem háromnegyed lakossága óhajtatásának is.

Szeretjük hinni, hogy oda át a Lajthán túl annyira elmérgesednek a viszonyok, hogy az önálló vámterületet minden nagyobb küzdelem nélkül megkapjuk; legalább a dolgok mostani állásából erre az eshetőségre lehet leginkább következtetni.

Szalay Alfréd.

Magasztos ünnepet ülnek holnap, Kisasszony napján, a ciszterciak zirci anyakolostorában. E napon mutatja be a ciszterci-rend priorja, Szalay Alfréd dr. az Urnak aranymiséjét.

Magasztos ünnep ez, ha még oly egyszerű, a világtól alig ismert áldozópap mutatja is be; még magasztosabb, ha figyelembe vesszük, hogy az ünnepelt férfiú egy félszázadon át nemcsak az oltárnak, nemcsak szűk helyhez kötve, de a hazának, az egyháznak, az emberiségnek is szolgálva, széles körben nagyszabású, sikeres és áldásos működést fejtett ki.

Tehát nemcsak az ő szívéből, lelkéből száll az Ur zsámolyához ilyenkor a »Te Deum« háláadó éneke, de százak, ezrek szívéből. Nemcsak egy templom, egy község ünnepel; de ünnepelnek mindenütt, ahová életének áldásos sugarai elhatottak.

Pécs is ilyen helyek közé tartozik. 1865-től 1884-ig élt, működött közöttünk oly állásban és oly körülmények között, midőn az ő bölcsességét, mérsékletét, buzgalmát, kitartását teljes mértékben ragyogtathatta.

Nemcsak a világi papság, de a Szepesy-féle alapítvány iránt érdeklődő világiak között is ellenszenves volt több tekintetben az a szerződés, melyet boldogult Girk püspök és Rezsű Antal zirci apát kötött; pedig csakis e mellett volt lehetséges, hogy Pécsnek főgimnáziuma mellett jogakadémiája is legyen.

Szalaynak rövid idő alatt sikerült az ellentéteket nemcsak elnémitani, de teljesen eltüntetni és a tanintézetet egy-két év alatt az ország legjobb tanintézeteinek sorába emelni. Pedig éppen ezekre az évekre esik az a sok vajadás, experimentálás, a tanterveknek, fegyelmi szabályoknak sokszor ellentétes és egy év keretében leforgó változtatásai, a melyek megsibbasztották a tanárok működését, megzavarták a szülők és tanulók fejét. De Szalay-

nak tapasztaltsága, nagy munkaereje, tudománya és erkölcsi értéke, melyek együttesen bizalmat, tiszteletet keltettek a különböző elemekből álló tanári testületben iránta, mint vezér iránt, akit készségesen, bátran követhettek; atyai bánásmódja, igazságos szigora, mindenre kiterjedő figyelme és gondossága megfegyelmelte a tanulókat és szíveikben az engedelmisség, tisztelet és hála érzelmeit gyökerezettette meg.

A szülőkhöz az iskolai értesítők élén évenként intézte buzdító, közreműködésre fölhívó, oktató, tanulságos, életbölcsestéggel és tapasztaltsággal teljes fölhívásait.

A rendház és a tanintézet anyagi érdekeit is részesítette gondozásában, jól tudván, hogy ez egyik alapja a szellemi sikereknek is. A tanintézet felszerelése, szertárai, könyvtára, habár majdnem újból kellett teremteni, néhány év alatt minden követelésnek megfelelt; a rendház is, a hol kezdetben csak néhány szoba volt beburkolva, teljesen felszereltetett. Ő volt az is, aki a rendtagok üdülésére szőlőt szerzett.

Az ő igazgatása alatt az ő buzgalma létesítette az ifjusági segélyző egyesületet, a melynek tőkéjét ő maga is gyarapította s nem egy tanulót pénzzel külön is segélyezett.

Kevesen tudják és csakis bizalmasai, hogy hány szegény családnak volt állandóan segélyezője, hány betegnek fizette ki orvosszereit, meglátogatva őket nyomorult viskóikban, — mint most a sz. Vince-egylet tagjai — s lelki vigasztalásban is részesítette őket.

Tekintélyes összegre rugnak nagyobb adományai is, melyeket itt Pécsen az árvák házára és az Isten házána diszítésére áldozott. A Rudolfinumban sajátjából egy ágyalaptványt tett s kieszközölte a zirci apátnál, hogy a pécsi rendház is alapító lehessen. A belvárosi templomban a sz. Alajos kápolnáját, hol naponta fél hatkor misézett, alapjából restauráltatta, és magának a templomnak kifestéséhez és megújításához száz forinttal járult s a főoltár aranyozási költségeit is nagyrészen ő födözte.

Nem vonta ki magát a társadalmi életből sem. A torna-, tűzoltó egylet megalakításában jelentékeny része volt s mint az egyesület alelnöke, buzgólkodott annak fölvirágzásán, a tornacsarnok fölépítésén, míg a városi hatóság vette kezébe az ügyet. Mint városi képviselő sem tartozott a Fejbőlöntő Bálintok közé.

Igen joviális tiszték kerültek a háborgó Duna partjához, csakhamar virágos barátság fűzte őket össze Kázár Dani mérnökkel, meg Ugrodi Péter főszolgabíró urral.

Ivánics Katica aztán jött egy társzekér elemőzsiával; még szivarokról sem feledkezett meg; még a legénységnek is jutott.

Dani mérnök csak elborult arccal kóborolt a töltésen és világért sem akart Katával találkozni. Egészen lement a szikkadós helyéig, ott aztán mikor sarkon fordult, majd, hogy föl nem borította Katát.

— Ha a hegy nem jön Mohamedhez, akkor én megyek Danihoz, petyegte a leányka, ki ruháját magasan felfogta, hogy az agyagos föld tönkre ne tegye

— Nos? kérdé Kata a mérnöktől, ki azonban csak a leány kalucsniját nézte. Nos? végezze be, a mit a tanyán kezdett tegnapelőtt. Mert azt kiéreztem, hogy szerelmet akart vallani; olyan szépen kezdte, az apácánál így képzeltem a kérőm vallomását és aztán puff! az az utálatos sürgöny . . . árviz . . . No de most parancsolom! végezze be.

— Nem, imádott nagysád! nem birom, meg aztán azok a nyalka tiszték.

— Dani! maga tudja jól, hogy némethez nem megyek! Öregapát megkinozták a Spielbergben, még most is mankón jár. Nos? egy-kettő!

— Katica! hát hozzám jönne? feleségem lenne?

— Halló! kiáltá a jukkerleány, ki kocsis nélkül jött, maga hajtván a kétkerekű kocsit.

— Hoztam egy akó pálinkát, meg ételt, amennyit el tudtam hozni hamarjában; de a számadó is mindjárt itt lesz néhány bürgével, aztán lehet főzni . . .

— Mintha majális lenne! miért nem maradt otthon? kérdé a mérnök a gummapalett-ban feszítő leányt, ki dicséretet várt . . .

— Dani! nem tudtam, hogy ilyen goromba is tud . . .

— Bocsásson meg Kata kisasszony; de itt, ez a töltés nem szalon; azonban zongora az van. Hallja a Dunát, hogy muzsikál . . . ugy-e szebben szól? Mi ez a maguk Weber Károly Máriajukhoz, mi ez Chopin-hez!?

A leány megrázkódott és karját a mérnök vállaira tévé:

— Kik jönnek? kik ezek?

— Katonák, hidászok; segítségre jöttek.

— De most már megengedi, hogy több birkát küldjek, hisz legalább száz emberrel több most már a munkások száma.

— Tessék!! bizony Kata nagysád, ha ezek a katonák nem jöttek volna — alig hiszem, hogy a farsangban találkoztuk volna a pesti technikus bálban.

— ???

— Igen, igen; mert az árviz rendesen elvisz, nem, hogy hoz; már pedig a báliru-

hát legalább is elvitte volna! És az nem is lett volna valami nagy baj, hanem azt hiszem, még más valakit is elvisz.

— Valakit? kérdé a leány.

— Azt; válaszolá a férfiú kurtán.

— Kit?

— Hát'szen tiszték is jönnek, lássa ott az első pontonban.

— Goromba! mondá duzzogva a leány s aztán gyorsan felkapaszkodott a kétkerekű ülésbe és csettintve nyelvével, megindítá a pejt; egy-kettő, — volt nincs.

Két század hidász érkezett, kik a tiszték vezetése alatt ember fölötti módon dolgoztak; vagy tizezer zsákot is hoztak magukkal, melyek hihetetlen gyorsasággal tömetek meg és helyeztettek el a veszedelmes helyeken.

A vezénylő kapitány, az öreg főszolgabíró utasítása szerint járt el mindnben; reggeli három órakor apadt a Duna s aztán folyton apadt, apadt.

Az eső már rég elállt. Hatalmas tüzek égtek a gát tövében. Sok bográcsokban rotyogott a jóféle birkapörkölt . . . a magyar paraszt pedig vendégszeretően nem feküdt le, agyon csigázott testének nyugalmat szerzendő, hanem sátrakat készítettek a tiszturaknak, meg aztán főztek a legénységnek.

A legénység meg munkaközben énekelte az: »O! du mein Oesztreich« című német nótát.

Életrajzi főbb adatai ezek: Született Győrött, 1823. október 13-án polgári családból. Mint végzett első éves jogász, 1842. szeptember 22-én lépett a rendbe. Fogadalmat tett 1847. augusztus 24-én. Az 1847—48. évet Bécsben, a felsőbb papnevelő intézetben töltötte. 1848—49-ben esztergári lelkész volt, hol a nagy kolera alatt önfeláldozó papja, orvosa volt híveinek. 1849—50-ben gimnáziumi tanár volt Székesfehérvárott. 1850—51-ben a classica-philológiát hallgatta Bécsben. 1851-ben ujoncmester és tanár volt Zircen; 1852-től 1859-ig gimnáziumi tanár volt Egerben, ahol oroszlanrésze volt abban a hazafias munkában és erélyes ellenállás kitejtésében, mi által a germánizálás az egri gimnáziumban Haas főigazgató minden erőlködése dacára hajótörést szenvedett. Be is jutott ezért a fekete könyvbe és az 1858-iki apátválasztásnál ő is veto-t kapott.

1859-től 1865-ig ujoncmester és az apát jobb keze volt Zircen. 1865-től 1884-ig tanár, igazgató és háztönök volt Pécsen. 1884—87-ben lelkész Polányban. 1887-ben a rend nagy többséggel a zirci priori állásra hívta meg, s ebben a minőségben ünnepli most Zircen életének legszebb ünnepét.

Ennyivel óhajtottunk mi is járulni e szépen megfutott életpálya ritka ünnepeéhez s kívánjuk a derék férfinak: Ad multos annos!

H i r e k.

Pécs, 1897. szept. 7.

Elmennek a fecskék . . .

Elmennek a fecskék
Kisasszony napjára
Melegebb hazába;
No de visszatérnek,
Ha a tél ér véget
És nyit a tavasznak
Százszorszép virága.

Fecske a fészkehez
Nem lesz soha hűtlen,
Ujra megtér hozzá;
Melegebb vidéken
Idegen fészkeben,
Ha a szive huzza,
Nincs, a mi ott fogná!

— Hát mije lennék? Persze, hogy magához megyek; hanem hé! meg ne öleljen, mert csuron viz lesz, meg le ne térdeljen itt a sárban, csúzt kap.

Karófogvást mentek a főszolgabíróhoz, kinek Katica a balesetet bejelentette. A tisztek gratuláltak — éppen jókor, akkor jött Katica apja Ivánics Lázár, ki sietett megáldani a két gyereket.

— Nem gondoltam amice, hogy mégis jó valamire az árvíz; ha a termést nem is vitte el, hála Isten, de Katát szerencsésen elvitte a háztól.

Lóállományom legalább békében lesz aztán, mondá mosolyogva az öreg ur, leányát is, vőjét is megcsókolva.

Most a falu bírása, meg két esküdt hurcoltak egy óriási bográcsot a tisztek sátrához, kész volt a bürge paprikás. A bor már rég csapraütve.

A kapitány, ki rózsás kedvében volt, megszólította a bírót:

— Alzo huncut a német?

— Most nem, kapitány ur! felelé a becsületes férfi.

Midőn a körülállók csak nehezen gyűrtek vissza a nevetést, Kata hangosan kacagott.

— Was hat Er gesagt?

Kata aztán megmagyarázta neki; még jobban nevettek aztán valamennyien.

Tihanyi Károly.

Tengert kell átszelni
Kicsi szárnyain, hogy
Ujra haza jusson;
S nem fél a tengertől,
A mit vihar ver föl,
S hány leli halálát
Messze vándoruton!

De azért nem találsz,
Ha nálunk tavasz van,
Tengerentul fecskét;
Vagy megtörik szárnya,
Vagy e szép hazába
Jön vissza: köszöntni
A lét kikeletjét!

Vándormadár sorsa
Sorsa a szegénynek,
Sok szegény magyarnak;
A kik e hazától,
— Idegenbe — távol
Kenyér után mennek
S hazátlan' maradnak.

Szívük visszasír még,
Lelkük visszavágyik
És haza is jönnek;
Hontalan bolyongás,
Örökös forrongás
Ambátor a sorsa
Mégis a legtöbbszörnek.

És megszegyeni
Kicsi fecskemadár,
Ki hűtlen honához;
A ki a jobb sorsért,
Könnyen szerzett koncert
Idegen földre fut
És kér pártfogást ott.

Tanuljátok tehát
A hazát szeretni
S hozzá hűnek lenni
A fecskemadártól;
Kisasszony napjára
Ki melegebb tájra
Megy, — de a fészketől
Soha el nem pártol!

Igric.

Napirend 1897. szeptember 8-án és 9-én.

Naptár: s z e r d a, szept. 8. — Róm. kath.: Kisasszonynapja. — Prot: Korbinián. — Görög-kel. (aug. 27.) Libér. — Zsidó: Elul 11. — Nap két 5 óra 13 perckor; nyugszik 6 óra 8 perckor. — Hold két 4 óra 57 perckor délután; nyugszik éjfélután 1 51 perckor. — Csütörtök, szept. 8. — Róm. kath.: Kláv. Péter Prot.: Gorgón. — Görög-kel. (aug. 28.) Mózes Zsidó: Elul 12. — Nap két 5 óra 14 perckor; nyugszik 6 óra 6 perckor. — Hold két 5 óra 17 perckor délután; nyugszik éjjel 3 óra 8 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 17 Celsius fok meleg légnyomás 751. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet mellett, helyenkint csapadék, hűvös idő várható.

Közigazgatási bizottsági ülés a városházán csütörtökön d. e. 11 órakor.

Virillisek névjegyzékének kiigazítása a vármegyeházán csütörtökön d. e. 9—12; d. u. 3—5-ig.

— (**Ünnep.**) Holnap (szerdán) üli a katolikus egyház Kisasszony napját, jövő vasárnap pedig Mária nevenapját. A hazánkban uralkodó Mária-kultusz legszebb két ünnepe ez, mely alkalommal templomainkban mindenütt fényes istentiszteletek tartatnak. Kisasszony napja különben bevezető ünnepe a Mária tiszteletére rendezett ájtatosságoknak, melyeket e hónapban és a jövő hónapban szoktak tartani.

— (**Baranyamegye közigazgatási bizottsága**) ma délelőtt 9 órakor tartotta rendes havi ülését *Trixler* Károly alispán elnöklete alatt. Jelen voltak Jeszenszky Ferenc, Simonfay János, Stajevits János, Szily Pongrác, Salamon József, Benkő Gyula, Kovácsfy Kálmán, Koszits Szilárd, Mendl Lajos

dr., Nagy Géza dr., Jeszenszky Lajos, Nagy Jenő, Német Lipót, Dragonescu Döme, Driesz Lajos bizottsági tagok, Lechner Viktor I. aljegyző, mint jegyzőkönyvvezető s a referens aljegyzők. A legközelebbi ülés határnapjával okt. 12-ét határozták. Az alispáni jelentés mintegy 500 restanciás darabról emlékezik meg, ami jobbára kórházi ügy és azért nincs elintézve, mert a vármegye betegápolási alapja kimerült. Duna-Szekcső önálló anyakönyvi hivatalt kér. Pártolólág terjesztetik föl a belügyminiszterhez. Sásd község rendszeresítettű kéri körjegyzője részére a segédjegyzői állást. Ez is pártolólág intéztetett el. A püspöklaki kath. tanítónak díjlevele szerint »minden telkes ház után« jár évenként egy mérő buza és tiz itce bor. Miután ezt 4 ottani ujonnan letelepedett izr. polgártárs vonakodik számára kiszolgáltatni, panaszával a közigazg. bizottsághoz fordul. A bizottság kötelezte a négy izr. polgárt a kath. tanító jogos járandóságának megfizetésére. A szakelőadók jelentései semmi említésre méltót nem tartalmazván, jobbára felolvasatlanul tudomásul vétettek. A pénzügyigazgató jelentése szerint a folyó év augusztus havában a vármegye egész területén egyenesadók címén összesen 329.772 frt 73 kr. folyt be, míg a múlt év hasonlószerű szakában 260.033 frt 29 kr., tehát az idén 69.739 frt 13 krral kedvezőbb az eredmény; pedig a végrehajtók működése istenigazában csak ezután veszi kezdetét. Az ülés 10 órakor véget ért.

— (**Királyi vadászatok.**) Frigyes főhercegnek Mohács melletti birtokán e hó 16—20-ig terjedő vadászatokra vonatkozólag az eddig ismert program kiegészítésül még a következőket jelentik nekünk: Ferenc József király és II. Vilmos német császár csütörtökön hajnali 2¹/₂ órakor érkeznek Mohácsra, a hol Frigyes főherceg és főudvarmestere, gróf Wolkenstein várják őket. Ő felségeik addig, míg a podgyászt a hajóra vitték, egy a pályaudvaron felállítandó és egy hirneves budapesti dekoratőr által magyar és német birodalmi motivumban diszitendő pavillonba fognak vonulni, a hol báró Fejérváry Imre főispán üdvözlö a vendégeket a vármegye nevében. Minden valószínűség szerint Szinkovits Károly főbíró is intéz a felségekhez üdvözlő beszédet. A beszédek tekintetében azonban végleges megállapodás még nem történt. A fejedelmek kis vártatva a Mohácsnál horgonyzó, a duna-gőzhajózási társaság tulajdonát képező »Sophie« nevű hajóra szállnak s Rampeludvari tanácsos, jószágkormányzó és Nemegeyi Ákos jószágigazgató társaságában Prokopfokig indulnak, a hol kikötve, a német császár, Frigyes főherceg és Nemegeyi jószágigazgató társaságában a felórányira fekvő Karapanca nevű és az Ó-Duna ágánál fekvő birtokra hajtának, a hol 4 órakor megérkezve, a német császár rögtön lesre megy. A magyar királyt addig a »Sophie« a Racokrévig viszi, a hol kiszállva Rampel jószágigazgató társaságában a készenlétben álló udvari fogatokon az egy órányira fekvő Kőröserdőbe hajtának, a király tiszteletére ujonnan felépített, pazar fénynyel diszitett és Izabella főhercegnő egyenes kívánságára magyar motivumban berendezett kastélyban száll meg ő felsége. Megérkezése után nyomban szintén lesre megy. A »Sophie«-t a Buda-

pest és Ó-Buda között közlekedő »Sólyom« nevű helyi hajó fogja követni, melyen az udvari személyzet lesz elhelyezve. A »Sophie« parancsnoka eddigi kapitánya Kocsál István, »Sólyom«-é Bend József lesz, a ki már 4 év előtt az »Orient« hajón vitte a német császárt Mohácsról Bokfokig. A »Sophie« jelenleg az ó-budai hajógyárban van, a hol óriási költséggel pazar fényvel rendezik be. Lesz ott háló-, étkező-, társalgó- és dohányzó-terem. A konyha felügyeletét a magyar király udvari szakácsa fogja gyakorolni. Sperl Márton vasuti állomásfőnök és Wilfinger Pál révkapitány felsőbb utasítására vállvetve munkálkodnak a tavaly óta restaurált állomás pazar díszítésén. A szénhegyekből álló és kies látványt nyújtó állomáshelyet 10 villamos ivlámpa fogja kivilágítani, a hajón elhelyezendő hatalmas reflektor pedig az állomástól egészen a II. Lajos királyt hajjai közé sodort Csepelpatakig terjedő utvonalat fogja bevilágítani s így ő felségeik, bár távolról, megtekinthetik azt a helyet, a hol a gyászos emlékü csatának a vezére, II. Lajos a halálát lelte. Mohács város képviselőtestülete is foglalkozott ülésében a fejedelmek fogadása tárgyában. Elhatározott, hogy a Duna mentén a betonfalat fényesen kivilágítják s azon ő felségeiket ábrázoló transparen- teket helyeznek el.

— **(A földmívelési miniszter utja.)** Mohácsi levelezőnk írja: Nagyon fog- nak még olvasóink emlékezni minden kétség- beesett védelmi munkálatokra, melyeket a hatalmas Duna folyam menti városok és köz- ségek lakói vívtak még csak alig egy hónap előtt is az árvízveszély ellen. A legtöbb he- lyen több-kisebb erőlködéssel, szerencsével; sajnos, némely helyen az utóbbi elmaradt és haszontalan volt minden fáradozás. Nem vagyunk babonások, sem elfogultak, de azt, hogy a legközelebb lefolyt árvíz alkalmával a Mar- gita-Mohácsi szigetbe a Duna árja nem tört be, bizony fele részben a szerencsének kell tulajdonítanunk. Hiszen annak a mohácsi vo- nalon levő védtöltése oly, mondhatni »rosta« állapotban volt és van, hogy azt az 1500-at meghaladó szivárgást és csurgást a jövőben megtartani ember fia nem fogja. Ezen csakis nagyobb és tetemes költséggel járó munkálat segíthet. A teljesítendő munkálatokról a mű- szaki közegek már a terveket el is készítették és most már csupán azoknak egyöntetű ke- resztülviteléről van szó autonomikus alapon, ami igen helyes is. Darányi Ignác földmívelés- ügyi miniszter 10-én tekinti meg a bajai zsi- lipnél történt deszkaszakadás folytán eszkö- zölt és az egész Margitta szigetet, tehát a né- met császárnak legközelebb megtartandó szarvas-vadászati helyét is megmentett, de ma- gyar mérnök által feltalált védelmi munkála- kat. Innen Mohácsra érkezik a miniszter dél- előtt 11 órakor s a betonfal és töltések meg- tekintése után tovább folytatja útját a sirinai átvágást megnézni. A kíséretben lesz Járgits József, a mohácsi ker. orsz. képviselője is, a kit a miniszter igen udvarias sorokkal kért fel a tanulmányi utban való részvételre.

— **(Himen)** Fenicy István, Baranya- Jenőn, eljegyezte Falkner Jankát Gyönkről.

— **(Gyurátz püspök köruton.)** Gyurátz Ferenc, dunántúli ágost. evang. püs- pök a tolna—baranya—somogyi ág. hitv. ev.

egyházmezejében újra megkezdte egyházlátoga- tását. Utjában Nádosy Kálmán egyházmegyei felügyelő, Bauer Adolf egyházmegyei főesperes, Wieszner Boldizsár egyhm. alesperes és Becht Henrik egyhm. főjegyző kísérik. Ezuttal a somogy megyei Köttse egyházközség került sorra, hol igen lelkes fogadtatást készítettek elő. Előbb Guttman János bíró, majd a lel- készlaknál Scheiszig Vilmos lelkész üdvözölte a püspököt. Másnap az iskolalátogatás alkal- mával a püspök különösen megdicsérte a köz- ség derek tanítóját, Bernhardt Imrét, aki 30 évi buzgó működésével az eredetileg német községet annyira megmagyarosította, hogy a község a millennium emlékére határozatilag is kimondta, hogy az iskola és istentisztelet nyelve csakis magyar legyen. Köttseről a püs- pök és kísérete Ecsénybe távozott, hol ép oly lelkesen fogadták. Ecsényből Kaposváron át a tolnai esperesi kerület meglátogatására utazott a püspök kíséretével együtt.

— **(Ujtás a postán.)** A kereske- delmi miniszter elrendelte, hogy a belföldi, valamint Ausztriával és a megszállott tarto- mányokkal való forgalomban a postautalványok érvényességi határideje — az utalvány kézbe- sítésétől, avizálásától számított — 14 napra felemeltessék, ellenben az említett forgalmak- ban váltott és poste restante címzett posta- utalványok érvényességi határideje változatla- nul továbbra is egy hó marad.

— **(Művészeti kinevezés.)** Várady Antal dr. földinket, a Nemzeti-Színház drama- turgját, a párisi világiállítás művészeti rendező- bizottságának tagjává nevezték ki.

— **(Ménlovak vásárlása.)** A föld- mívelésügyi miniszter az állami lötenyészti- intézetek részére vásárlandó ménlovak vásár- lási idejét most állapította meg. Vidékünkön csak Kaposváron lesz ilyen ménlovásár, még pedig f. hó 16-án.

— **(Hivatalos egérfogók.)** Dará- nyi földművelési miniszter 2000 darab egér- fogót küldött a vármegyének arra a felterjesz- tésére, hogy Mándi Samu megyei nagybirtokos- nak földjein a mezei egerek iszonyu módon elszaporodtak s garázdálkodásuk fölér egyszerre három egyiptomi csapással. Az egérfogókhoz mellékelvük a szükséges használati utasítások, amelyek értelmében eljárva, talán elpusztulnak az egerek a Mándi-féle birtokról, ha éppen úgy tetszik nekik. Mivel az egerek iránt csakis Mándi Samu panaszkodott a főispánnál, most ő kapja meg mind a 2000 példányt. Használja egészséggel.

— **(Uj községi jegyző.)** Harc, tol- namegyei községben, folyó hó 4-én, Zsigmond Elemér helyettesjegyzőt választották meg egy- hangulag községi jegyzőnek.

— **(Községi költségvetés.)** Szeg- zárd 1898. évi költségvetését most fogadta el a képviselő-testület. A város összes bevé- tele: 26,319 frt 89 kr, kiadása: 51,605 frt 87 kr, a fedezetlen kiadás e szerint kitesz 25,285 frt 98 krt. Ezt az összeget a pótdob- ban vetik ki.

— **(Papszentelés.)** Mint tegnapi la- punkban hírül adtuk, Majláth Gusztáv gróf erdélyi püspök, f. hó 14-én ide érkezik, hogy f. hó 19-én a székesegyházban bérmáljon; előző négy napon pedig a papszentelést telje- sítse. Ez alkalommal áldozópapokká szenteltet-

nek Tichy Sándor, szérpap, továbbá Vaszary Kálmán és Wölfel Ferenc, végzett theologusok; szérpappá fog szenteltetni Arányi Géza s a kisebb rendeket a papnevelőintézet 8-ik osz- tályu gimn. növendékei veszik fel.

— **(Beiratások eredményei.)** A pécsi püspöki tanítóképzőbe összesen 71 tanító- jelölt iratkozott be a folyó tanévre; még pe- dig az I. osztályba 27, a II.-ba 31, a III.-ba 11 és a IV. osztályba 12. A intézettel kap- csolatos elemi gyakorlóiskola növendékeinek száma 40.

— **(Mevadult lovak.)** Mint barcsi tudósítónk írja, a Dráva partján a közraktá- rak épületei előtt állott tegnap Szeles József fuvaros kocsijával, hogy a raktárból egyet- mást felrakjon. Bár fiatal csikói kissé ijedősök, azt a vigyázatlanságot követte el, hogy lovait, bár levett istránggal, egyedül hagyta állani, hacsak annyi időre is, míg a raktárba be- fordult. De a Dráwaparton, a hol az élet oly mozgalmas, a hajók és vonatok jönnek, men- nek, sipolnak, Szeles lovai megijedtek egy ilyen erősebb és szokatlan zajtól, megbokro- sodtak és nekivadultak. A lelkiismeretes koc- sis mindjárt az első pillanatban észrevette a bajt, nekiugrott a kocsinak és a gyeplőszárat még idejében elfoghatta, de ez az erős huzás alatt elszakadt, a lovak a kocsis hatalmán kívül voltak és neki iramodtak. Szegény Sze- lest pedig a kocsis a raktárépület falához szo- ritották úgy, hogy majd az életét veszíté, Szerencsére azonban, mint az azonnal elő- hívott orvos konstataulta, csak könnyebb külső sérüléseket szenvedett. A mevadult lovakat ezalatt a raktárban alkalmazott munkások elfogták és biztos helyre vezették és ez ismét szerencse volt, mert ha a mevadult lovak fékevesztett futásukban a város népesebb ré- szébe jutnak, könnyen a legnagyobb szeren- csétlenségnek lehetnek az okozói.

— **(Uj titkár.)** A Fonciére pesti biztosító intézet a Krausz Simon és fia pécsi bankcégnél fennálló pécsi főügynöksége titká- rává Meisel Sándort kinevezte.

— **(Gondnokság alá helyezés.)** A pécsi kir. törvényszék Preradovits Gliso, ötvennyolc éves, görög-keleti vallású, illocskai lakost, elmebaja miatt, gondnokság alá helyezte.

— **(Bankóhamisító banda.)** Pusztá- Goricán egy bankóhamisító bandát fődözött fel a csendőrség. A banda feje egy ottani föld- birtokos volt. Ma már az egész szövetkezet az eszéki törvényszék börtönében van vizsgá- lati fogság alatt.

— **(Tüzek.)** Ismét egy csomó tüzeset- ről kaptunk értesítést. A pécsváradai járás Zsibrik községében Veppert Henriknek és Szieber Jánosnak a gabonája, az utóbbinak még a háza is leégett. Vastag János, nagy- palli lakosnak, a házat emésztette fel a tűz. Gusztávműve-pusztán Berger Emil ottani la- kos birtokán cséplés közben, a cséplőgépből kipattant szikra felgyújtotta a gabonát és 900 frt kárt okozott. Parragh József és Rangha János Ferenc, szegzárdi lakosok buzaasztagja szintén a tűz martalékává lett. Kis-Székelyen három tüzeset is volt s Kertész Józsefnének présháza, Borbás Józsefnének gabonája, Németh Józsefnok szintén vagy 987 frt értékű gabo- nája égett le. Végül Bíró István, tengődi la- kosnak, a zsidelyszáritó fészere lett a tűz

prédájává. Mindeme tüzek keletkezési oka ismeretlen maradt, de mivel a leégett épületek, illetve gabona biztosítva volt, a kár nagyrésztben megtérül.

— **(Születi gondatlanság.)** Hogy némely lelketlen szülők mily kevés gondot fordítanak gyermekeikre, szomorúan bizonyítja az az eset, a mely most gondot ad a rendőrségnek. Tegnap délután a siklósi-országut 34. szám alatt lakó Davidovics Amáliához betévedt egy kétéves kis leány, a ki még beszélni is alig tudván, természetesen nem tudott felvilágosítást adni róla, hogy kik a szülei és hol laknak. A jószívű asszony egész estig magánál tartotta a leánykát, remélve, hogy majd valaki érte jön; de bizony nem kereste azt senki. Akkor bevezette a rendőrségre, hol csaknem sirva fakadt a kis gyermek elhagyatottságán. A rendőrkaplár megkérte erre, hogy vigye magával a szegényke teremtést, nála mégis jó helye lesz éjszakára; a szülei bizonyára majd bejelentik a rendőrségen az eltűnését s akkor hozzá küldik őket. Az asszony el is vitte a leánykát; de bizony se az éjjel, se ma reggel nem keresték a szülei. Így hát, hogy a kis leány kié lehet, nem is tudják s most a rendőrség keresteti a gondatlan szülőket, a kik így megfélemedeznek gyermekükről.

— **(Vadászó hercegek.)** Schaumburg Lippe György uralkodó herceg vasárnap este Bükkeburgból dárdai birtokára érkezett s ott három hétig szarvasokra fog vadászni. Montenuovo Alfréd herceg szintén szarvasvadászatra jött le ma reggel németbolji birtokára.

Mindkét vadászterület határos Frigyes főherceg vadászterületével, hol a király és Vilmos császár fognak vadászni. A vadállomány igen gazdag.

(A gazda baja.) Egy csepelyi ember tegnap este kifáradva jelentette a rendőrségen, hogy három fiatal tinója megugrott. Vásárra akarta őket Pécsen át hajtani több szarvasmarhával együtt, a három rakoncátlan tinó azonban az országuton kivált a többi közül s olyan futásnak eredtek a réteken át, hogy csakhamar eltévesztette őket a szemelől. A gazda baját tudomásul vette a rendőrség; de a megugrott tinók eddig még nem kerültek meg.

(Elfogott csavargók.) Az éjjel a rendőrorjárat négy csavargót tartóztatott le, a kik hely és munka nélkül lévén, nem tudták magukat igazolni és szállást a rendőrség börtönében nyertek. Majd ha megállapítják illetőségi helyüket, haza fogják őket toloncolni, mert hiszen a küszöbön álló ősze beálltával úgy se hálhatnának már a szabad ég alatt s hideg is lenne rájuk az örökös csavargás közben.

— **(Leégett raktár.)** Szigetvárot az éjjel éjfél után fél három órakor Goldstein József üvegkereskedő raktárában eddig ismeretlen okból tűz ütött ki, mely óriási gyorsasággal pusztította el a nagy épületet és az abban felhalmozott üvegmennyiséget. Szörnyű látvány volt a szalma és széna burkolatok égése és a fehér izzóvá vált üvegek csörömpölése. Az épület mellett lévő nagy faraktárt

a tűzoltók nagy erőfeszítéssel megmentették, noha az egyik sarka már tüzet fogott. — A raktár biztosítva volt.

— **(Ismeretlen női holttest.)** Dunaföldvár község határában egy ismeretlen női holttestet fogtak ki a Dunából. A hulla leírása: középtermetű, 4 alsó metsző foga hiányzik, egyéb személyleírásra vonatkozó adat a hulla nagymérvű feloszlása folytán megállapítható nem volt. Ruházata: egy vállfűzőnek tengeri nád vázdarabjai s 2 darab kék pamutharisnya. — A hulla fogairól ítélve 25—40 éves lehetett s mintegy 4—8 hónapig feküdt a vízben.

— **Lapunk legközelebbi száma csütörtökön este jelenik meg.**

Ezüst és chinaezüst étszerek, gyűrűk, órák, monogramok megvételét, mindennemű vésnői munkát, bélyegzők, pecsétnyomók és kautsuk-bélyegzők kiállítását meglepő szépen és jutányosan megszámitva végzi Schönwald Imre vésnök és ékszerész Pécsen, Király-utca Hattyu-épület.

TÁVIRATOK.

— **Bánffy Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bánffy báró miniszterelnök, egy napi tartózkodásra, Bécsbe utazott, ahol ő felsége ma kihallgatáson fogadta.

zott ez. Gondoljunk csak a Pietro Tradonico doge alatti családi gyűlölségekre, vessünk csak egy pillantást ama fanatikus és egymást kiirtani vágyó törekvésekre, melyek S. Zaccaria templomában érték el véres végüket. Vagy olvassuk, midőn Rimiero Zeno lépett a dogei méltóságra, mikor szüntelen troubadourok hosszú kötényű védencnőkkel a családi élet államcsendjét aljas szerelmi botrányokkal zavarták meg. A Foscarik és Loredanok viszálykodásban éltek, patriciusok és senatorok szöttek árnyhálókat, de minden szál a nő kezében volt. Átöltöztetik apródjaikat, hogy ezek csábítsák el a palotákból az ifjakat, urnők kéjkirándulást tesznek velök és az ifjak a napvilágot nem látják többé.

Vagy Franciaországban a maitressek kora, nem bizonyít a nő uralom ellen? Szépen ecseteli e kort Toldy a következőkben: „Sorel Ágnes nyitá meg e modern Laisok sorát s az udvarias Franciaország századokon keresztül türte e pici lábak nyomását. Piócákként éltek a fejedelem és az ország testén, azt bábként forgatva kis ujjokon, ennek legjobb vérét magokba szíva. A visszaélésre bekövetkezett a reakció és annak eclatans módon véget vetett, megbüntetve az anyák bűneit az ártatlan unokákon. A Pompadourok és Du Barryk parfümeos kezei, melyek az államgépezetbe nyulva abban özönvizelőtti chaost idéztek elő, hinték el először a forradalom magvait. A fa csak később nőtt nagyra, erősre, de mégis felnőtt és árnyékában egy, századokon át fényben uralgott dynastia találta meg nyomorult sirját, melyet selyemkeztűs daemonai hagyományos szivóssággal ástak neki. Nő uralom jó ugyan otthon, vagy arra, hogy az ember vele száz aranyat nyerjen az akademiánál, de sohasem az államban.

élet útján, vérző lábakkal lépkednek, melyeket kemény kövek és szúró tövisek sebeznek meg.

Más kérdés már az, vajjon a nők hivatásszerű szerepet vihetnek-e az államban? alkalmazhatók-e közhivatalokra, felruházhatók-e a választás és választhatás jogával?

Erre már határozottan „nem”-mel válaszolok, ellentétül ennek a gyakorlat. a törvény, a szokás, de ellenzi a józan, megfontoló ész is.

Auclerc Hubertine 1879-ben lázító felhívás intézett a nőkhöz, az „uralmat bitorló” férfinem ellen. Nincs rá ok — mondja — miért legyen a női nem a politikai jogok gyakorlatából kizárva. A nő munkaképes, bírhat elég ismeretekkel és értelmiséggel és mégis kívül állnak a törvény korlátain. Ezen állapot absurd és paradox. Hiszen mindig voltak nagy női lelkek a világon, nagy királynék Semiramistól Viktóriáig, nagy költőnők, írónők, művésznők és honleányok, vértanui az igazságnak és erénynek és mégis megfosztva a politikai jogaiktól azon indokolással, hogy nem jártasak a fennálló törvényekben. A kik annyit megtanultak, erre nem lennének képesek? E korlátozás égbekiáltó igazságtalanság.

Csak lassan, ne heveskedjünk! A női nem a férfi nemtől nemcsak látszatra különbözik, más a természete, más a rendeltetése, más a hivatása, a nő csak szeretni tud, csak szívének és érzelmeinek képes élni.

Munkaképes? Igen a nő elbirja a munkát.

Ismeretekkel és kellő értelmiséggel bír? Bár nagy fáradtsággal, de ez is megszerezhető volna.

De mi ez elveknek ellentmond, mi eredményezi, hogy a legnagyobb félszég lenne a nőt politikai jogok-

— **Kongrua.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A papi jövedelmekre és javakra vonatkozó összeírás hátralevő része is már országszerte a törvényhatósági felülvizsgáló bizottságok előtt fekszik. Októberig mind beterjesztik a kongrua-bizottsághoz, mely november elején hozzálat az adatok egyenkinti tárgyalásához.

— **Hiányos toaszt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Vilmos német császár vendégeként szereplő Umberto olasz király, Vilmos toasztjára adott válaszában nem reflektált a császár felköszöntőjének ama részére, mely a hármasszövetséget különösen hangsúlyozta. Ez bécsi politikai körökben nagy feltűnést keltett s elvárják, hogy a király mulasztását még Németországban tartózkodása alatt helyesbíti.

— **Milán öröme.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Szerbobran“ szerb lap közli, hogy a nemrég elhunyt Baich Vilmos báró, magyar főrendiházi tag, Milán exkirály rokona, Obrenovics Milos unokája, óriási vagyonát végrendeletében visszaruházta az Obrenovics-dinasztiára.

— **Szerelmi dráma.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap este tíz órakor Budapesten a Lipótvárosban Béla-utcában Kurdik Mária, krakkói születésű, tizenhétéves leány meglötte magát. Beszállították a rendőrségre, hol csak annyit tudott mondani:

— Szerettem!

Innen a mentők a Bókus-kórházba vitték. Lakásadója, Kohn József, hordár, eladta, hogy a leány öt hónap előtt szökött el hazulról. Atyja lovászmester Sárospatakon Windischgrätz hercegnél. Szerelmi viszonya volt egy banktisztviselővel, a kivel a minap összezőrdültek s a regényes hajlamu leány ezért akart öngyilkos lenni. Állapota azonban nem veszélyes; tehát fel fog gyógyulni.

— **A királyné Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Erzsébet királyné október elején hosszabb tartózkodásra Budapestre jön.

— **Nopcsa b. bucsuja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hivatalos lap mai száma közli a legfelsőbb királyi kéziratot, mely szerint Nopcsa b. intendáns lemondása elfogadtatott. Teendőit ideiglenesen Huszár Kálmán miniszteri tanácsos végzi. Nopcsa b. ma délben bucsuzott el az opera tagjaitól és alkalmazottaitól. Káldy igazgató biztosította a bucsuzót az opera haláljáról.

— **A szolga ur.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma reggel letartóztatták Tóth Jánost, Tauffer híres egyetemi szülész-tanár inasát, aki gazdája távollétében magát Tauffer professzornak adva ki, Kapesch földműves feleségét megvizsgálta s rendeléséért 10 forintot felvev.

— **Elítélt merénylő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Barcello-

nában a hadi törvényszék Sampan merénylőt, ki Portas rendőrfőnököt mellbe lötte, negyven évi kényszermunkára ítélte.

— **Oroszországi hadgyakorlatok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A lengyelországi bialistgoki hadgyakorlatok ma bevégeződtek.

— **Késői szerelem.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti „Zöld koszorú“ szállodában Takács Pál aszóni 52 éves városi hivatalnok reménytelen szerelem miatt ma fobelötte magát.

— **Vasuti karambol.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Bécs melletti Baden állomáson két tehervonat összeütközött. Három kalauz megsérült.

— **A román király Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A román királyi pár az árvizek következtében elmaradt ischli látogatása helyett uralkodónkat Budapesten fogja még e hó folyamán meglátogatni.

— **A cseh királyság ábrándozói.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A prágai gyűlésen Herold kijelentette, hogy a csehek küzdeni fognak, míg sz. Vencel koronája tündökölni fog királyunk fején.

— **Sagasta újra akcióba lép.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sagasta, volt spanyol kormányelnök egy politikusként kijelentette, hogy Canovas meggyilkolása után elérkezettnek tartja az időt a kormánygyeplőjének megragadására.

— **Főlemelt alaptőke.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pesti magyar kereskedelmi bank alaptőkéjét 12 és fél millióról 15 millióra fogja főlemelni.

kal felruházni az, hogy a nő szívének keresztül gondolkodik, hogy nagy nála a részrehajlás. A nő nem az ész, de a szív uralma alatt áll. Lehet-e tehát oly jogokkal felruházunk, mint a törvényhozás, a szavazás? lehet-e reá biznunk oly cselekvényeket, melyekhez kemény, érzéketlen szív és érett, megfontoló ész kell? kívánhatjuk-e tőlök, hogy cselekedjenek a természeti ösztönük ellenére, rendeljék alá az ésszt a szívnek? A nők adjanak ki rideg szavu rendeleteket?

Nem! megfosztanók a nőket a nőiség bájától, kivetkőztetnők e költői lényeket női természetükből, de megásnók vele az ország sirját.

A nő a férfivel sohasem lehet egyenlő, sokban kell süllyednie, sokban emelkednie, hogy férfivá lehessen.

Dumas Sándor minden színművében lándzsát tör a nők jogai és érdekei megóvása mellett, szeretné felruházni őket mindennemű politikai jogokkal, szeretne hölgyeinkhez a kamarában is így szólni: »Sziveskednék helyet foglalni bájos Nagysád és mondaná el kérem véleményét a szóbanforgó kérdéstről«.

Elve siessünk, mert Amerika meg fog előzni bennünket. Camille See is, a nőemancipáció ez elszánt bajnoka, maga mondja, hogy ha a kamara megszavazna ily értelmű törvényt, szégyenében a föld alá bujna, nehogy ujjal mutogassanak reá: ime itt is egy, ki tagja a kamarának.

És mi magyarok, kiknek női mindenütt a Kossuth nevet éltetik és szidják a közös ügyeket, kikben a nemzeti ösztön romlatlan, kik közt nincsenek olyanok, mint némely férfiak, kikből az osztrákok által hazánkban századok óta cultivált konc-rendszer gyászmagyarkákat csi-

nált, mi tán nem bannók, ha a nők szavazni mennének. Hisz nőink a szerelmen kívül sehol sem érzik magukat annyira otthon, mint a politikában. De hiszem, sőt tudom, hogy itt is nem annyira a komoly okoskodás, a hideg számítás és az üzleti üzérkedés, mint inkább a közvetlen élénk befolyás, a pillanat hatalma, az ihlet heve az irányadó. Felhevülésük áttör a higgadság határán és a nőt a szélsőségek közt lebegeti. Miként a magyar férfi — nem a trotlik — a legkomolyabb államkérdésnek is hátat fordít és a legnagyobb ellentállásra kész, mihelyt az érzelem világa felkorbácsolatik, úgy feláldozza a pillanatnyi varázs hatalmának a magyar nő is büszkeségét.

Mi tán helyet szorítanánk a nőknek is a kormányzatban, de a történelem, ez örök mester, szomorú példákkal győzött meg arról, hogy a nőnek nincs helye a politikában.

Igy az olasz történet lapjai telve elrettentő példákkal, melyek mind a nő jellemgyöngeségéről és ingadozásáról tanuskodnak.

Velencében a két legutóbb elmúlt században a nők kizárólagos eszközei az intrigának, melyek a dogek palotáiban a sors fordulatára határozott befolyással bírtak. Éppen így engedték magukat a nők a pápai Rómában is eszközül felhasználni, sőt néha még a gyilkosságtól sem rettentek vissza. Csak így fejlődhetett ki a nő azon iszonyata, mely egész Lucretia Borgiáig vezet. Egy múlt századbeli velencei állami intrigát nem is tudunk más-kép elképzelni, mint apród ruhákba öltöztetett áruló nőekkel.

Mindig pusztító befolyása volt a nőknek az államéletre, mindig végzetes és tragikus esetekben nyilatko-

Nyilt-tér. *)

GÖRBERSDORF

Klimat. gyógyintézet tüdőbetegek számára.
1896. július 28-án.

Alulírott, mint a görbersdorfi tüdőbetegek klimatikus gyógyintézetének tulajdonosa, segíteni akarván a szenvedő emberiségen, örömmel hozom nyilvánosságra, hogy gyógyintézetemben a

„MARGIT“ Magyar Selters

gyógyvizet 1879. óta állandóan a legjobb eredménnyel alkalmazom a légutak hurutos bántalmainál. A Margit-víz gyógyintézetemben is kivivta magának a megérdemelt Magyar Selters gyógyviz elnevezést. A legtisztább lelkiismerettel ajánlom ezen kiváló gyógyviz alkalmazását orvosársaimnak és a mellbajokban szenvedő emberiségnek is.

Dr. Theodor Römler.

Kronendorfi
Savanyuvíz

KELLEMEZ IZE MIATT

UGY MINT ASZTALI VÍZ

DE LEGINKÁBB MINT

gyógyviz

tüdő, gyomor és

vizhólyag bántalmaknál
sikerrel használják.

Főraktár Pécsen: **Hirschler Mór** urnál.
Kapható azonkívül minden fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Laptulajdonos SAUTTER GUSZTAV
Felelős szerkesztő PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Vegyes asztali és
muskatály szőlő

5 kilótól fölfelé.

Árak:

Vegyes asztali szőlő kilónként 40 kr.

Muskatály szőlő . . kilónként 50 kr.

Megrendelhető: **Kindl Ferencz**nél

Pécsen, Nepomuk-utca 33.

Lakás bérbeadó.

Pécsen, a Zrinyi-utczában 11. szám alatt egy, — 3 utczai, 1 cselekszoba és mellékhelyiségekből álló --

kényelmes földszinti lakás

f. évi november hó 1-ére kiadó.

Értekezhetni a házban lakó tulajdonossal az 1-ső emeletben.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

7735. szám.

Tkv. 1897.

HIRDETMÉNY.

Bezedek községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikkek értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságának átadatván, ez azzal a felszólítással tételük közzé,

1. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban és az 1891: XVI. t. cz. 15. § a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a és az 1891: XVI. t. cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi márczius hó 10-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

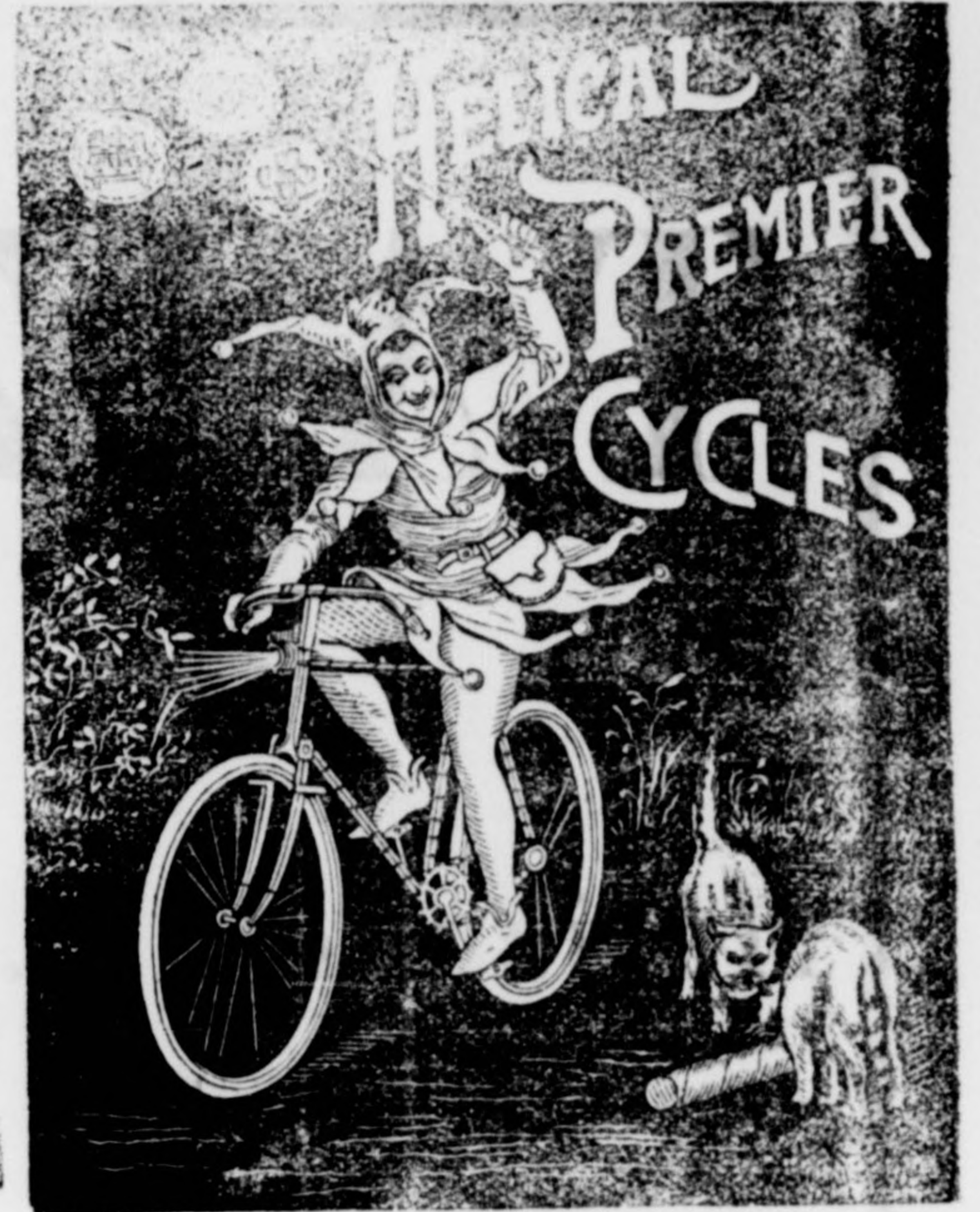
2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1898. évi márczius hó 10-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, — ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889: XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1898. évi márczius hó 10-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azokat a feleket, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A dárdai kir. jbiróság mint tkvi hatóság 1897. évi augusztus hó 29-én.

Balaskó János,
kir. járásbiró.

Pécsen egyedi raktár;
Fürst Lipótnál.
Széchenyi-tér 16 szám,

— **Kongrua.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A papi jövedelmekre és javakra vonatkozó összeírás hátralevő része is már országszerte a törvényhatósági felülvizsgáló bizottságok előtt fekszik. Októberig mind beterjesztik a kongrua-bizottsághoz, mely november elején hozzálat az adatok egyenkinti tárgyalásához.

— **Hiányos toaszt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Vilmos német császár vendégeként szereplő Umberto olasz király, Vilmos toasztjára adott válaszában nem reflektált a császár felköszöntőjének ama részére, mely a hármasszövetséget különösen hangsúlyozta. Ez bécsi politikai körökben nagy feltűnést keltett s elvárják, hogy a király mulasztását még Németországban tartózkodása alatt helyesbíti.

— **Milán öröme.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Srbobran“ szerb lap közli, hogy a nemrég elhunyt Baich Vilmos báró, magyar főrendiházi tag, Milán exkirály rokona, Obrenovics Milos unokája, óriási vagyonát végrendeletében visszaruházta az Obrenovics-dinasztiára.

— **Szerelmi dráma.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap este tíz órakor Budapesten a Lipótvárosban Béla-utcában Kurdik Mária, krakkói születésű, tizennyolcéves leány meglötte magát. Beszállították a rendőrségre, hol csak annyit tudott mondani:

— Szerettem!

Innen a mentők a Bókus-kórházba vitték. Lakásadója, Kohn József, hordár, előadta, hogy a leány öt hónap előtt szökött el hazulról. Atyja lovászmester Sárospatakon Windischgrätz hercegnél. Szerelmi viszonya volt egy banktisztviselővel, a kivel a minap összezördültek s a regényes hajlamu leány ezért akart öngyilkos lenni. Állapota azonban nem veszélyes; tehát fel fog gyógyulni.

— **A királyné Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Erzsébet királyné október elején hosszabb tartózkodásra Budapestre jön.

— **Nopcsa b. bucsuja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hivatalos lap mai száma közli a legfelsőbb királyi kéziratot, mely szerint Nopcsa b. intendáns lemondása elfogadtatott. Teendőit ideiglenesen Huszár Kálmán miniszteri tanácsos végzi. Nopcsa b. ma délben bucsuzott el az opera tagjaitól és alkalmazottaitól. Káldy igazgató biztosította a bucsuzót az opera hálájáról.

— **A szolga ur.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma reggel letartóztatták Tóth Jánost, Tauffer híres egyetemi szülész-tanár inasát, aki gazdája távollétében magát Tauffer professzornak adva ki, Kapesch földműves feleségét megvizsgálta s rendeléséért 10 forintot felvev.

— **Elítelt merénylő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Barcello-

nában a hadi törvényszék Sampan merénylőt, ki Portas rendőrfőnököt mellbe lötte, negyven évi kényszermunkára ítélte.

— **Oroszországi hadgyakorlatok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A lengyelországi bialistgoki hadgyakorlatok ma bevégeződtek.

— **Késői szerelem.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti „Zöld koszorú“ szállodában Takács Pál aszói 52 éves városi hivatalnok reménytelen szerelem miatt ma föbelötte magát.

— **Vasuti karambol.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Bécs melletti Baden állomáson két tehervonat összeütközött. Három kalauz megsérült.

— **A román király Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A román királyi pár az árvizek következtében elmaradt ischli látogatása helyett uralkodónkat Budapesten fogja még e hó folyamán meglátogatni.

— **A cseh királyság ábrándozói.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A prágai gyűlésen Herold kijelentette, hogy a csehek küzdeni fognak, míg sz. Vencel koronája tündökölni fog királyunk fején.

— **Sagasta újra akcióba lép.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sagasta, volt spanyol kormányelnök egy politikusnak kijelentette, hogy Canovas meggyilkoltatása után érkezettnek tartja az időt a kormány gyepöljének megragadására.

— **Főlemelt alaptőke.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pesti magyar kereskedelmi bank alaptőkéjét 12 és fél millióról 15 millióra fogja főlemelni.

kal felruházni az, hogy a nő szívének keresztül gondolkodik, hogy nagy nála a részrehajlás. A nő nem az ész, de a szív uralma alatt áll. Lehet-e tehát oly jogokkal felruházunk, mint a törvényhozás, a szavazás? lehet-e reá biznunk oly cselekvényeket, melyekhez kemény, érzéketlen szív és érett, megfontoló ész kell? kívánhatjuk-e tőlök, hogy cselekedjenek a természeti ösztönük ellenére, rendeljék alá az ésszt a szívnek? A nők adjanak ki rideg szavu rendeleteket?

Nem! megfosztanók a nőket a nőiesség bájától, kivetkőztetnők e költői lényeket női természetükből, de megásnók vele az ország sirját.

A nő a férfivel sohasem lehet egyenlő, sokban kell sülyednie, sokban emelkednie, hogy férfivá lehessen.

Dumas Sándor minden színművében lándzsát tör a nők jogai és érdekei megóvása mellett, szeretné felruházni őket mindennemű politikai jogokkal, szeretné hölgyeinkhez a kamarában is így szólni: »Sziveskednék helyet foglalni bájos Nagysád és mondaná el kérem véleményét a szóbanforgó kérdésről«.

Elve siessünk, mert Amerika meg fog előzni bennünket. Camille See is, a nőemancipáció ez elszánt bajnoka, maga mondja, hogy ha a kamara megszavazna ily értelmű törvényt, szégyenében a föld alá bujna, nehogy ujjal mutogassanak reá: ime itt is egy, ki tagja a kamarának.

És mi magyarok, kiknek női mindenütt a Kossuth nevet éltetik és szidják a közös ügyeket, kikben a nemzeti ösztön romlatlan, kik közt nincsenek olyanok, mint némely férfiak, kikből az osztrákok által hazánkban századok óta cultivált konc-rendszer gyászmagyarkákat csi-

nált, mi tán nem bännök, ha a nők szavazni mennének. Hisz nőink a szerelmen kívül sehol sem érzik magukat annyira otthon, mint a politikában. De hiszem, sőt tudom, hogy itt is nem annyira a komoly okoskodás, a hideg számítás és az üzleti üzérkedés, mint inkább a közvetlen élénk befolyás, a pillanat hatalma, az ihlet heve az irányadó. Felhevülésük áttör a higgadtság határán és a nőt a szélsőségek közt lebegeti. Miként a magyar férfi — nem a trotlik — a legkomolyabb államkérdésnek is hátat fordít és a legnagyobb ellentállásra kész, mihelyt az érzelem világa felkorbácsolatik, úgy feláldozza a pillanatnyi varázs hatalmának a magyar nő is büszkeségét.

Mi tán helyet szoritanánk a nőknek is a kormányzatban, de a történelem, ez örök mester, szomorú példákkal győzött meg arról, hogy a nőnek nincs helye a politikában.

Igy az olasz történet lapjai telve elrettentő példákkal, melyek mind a nő jellemgyöngeségéről és ingadozásáról tanuskodnak.

Velencében a két legutóbb elmúlt században a nők kizárólagos eszközei az intrigának, melyek a dogek palotáiban a sors fordulatára határozott befolyással bírtak. Éppen így engedték magukat a nők a pápai Rómában is eszközül felhasználni, sőt néha még a gyilkosságtól sem rettentek vissza. Csak így fejlődhetett ki a nő azon iszonyata, mely egész Lucretia Borgiáig vezet. Egy múlt századbeli velencei állami intrigát nem is tudunk más-kép elképzelni, mint apród ruhákba öltöztetett áruló nőkkel.

Mindig pusztító befolyása volt a nőknek az államéletre, mindig végzetes és tragikus esetekben nyilatko-

Nyilt-tér.*)

GÖRBERSDORF

Klimat. gyógyintézet tüdőbetegek számára.

1896. július 28-án.

Alulírott, mint a görbersdorfi tüdőbetegek klimatikus gyógyintézetének tulajdonosa, segíteni akarván a szenvedő emberiségen, örömmel hozom nyilvánosságra, hogy gyógyintézetemben a

„MARGIT“ Magyar Selters

gyógyvizet 1879. óta állandóan a legjobb eredménnyel alkalmazom a légutak hurutos bántalmainál. A Margit-víz gyógyintézetemben is kivivta magának a megérdemelt Magyar Selters gyógyviz elnevezést. A legtisztább lelkiismerettel ajánlom ezen kiváló gyógyviz alkalmazását orvostársaimnak és a mellbajokban szenvedő emberiségnek is.

Dr. Theodor Römpler.

Kronendorfi
Savanyuvíz

KELLEMESE IZE MIATT

UGY MINT ASZTALI VÍZ

DE LEGINKÁBB MINT

gyógyviz

tüdő, gyomor és
vizhólyag bántalmaknál
sikerrel használják.

Főraktár Pécsen: **Hirschler Mór** urnál.

Kapható azonkívül minden fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Vegyes asztali és
muskatály szőlő

5 kilótól fölfelé.

Árak:

Vegyes asztali szőlő kilónként 40 kr.

Muskatály szőlő . . . kilónként 50 kr.

Megrendelhető: **Kindl Ferencz**nél

Pécsen, Nepomuk-utca 33.

Lakás bérbeadó.

Pécsen, a Zrinyi-utcában 11. szám alatt egy, — 3 utcai, 1 cselekszoba és mellékhelyiségekből álló —

kényelmes földszinti lakás

f. évi november hó 1-ére kiadó.

Értekezhetni a házban lakó tulajdonossal az 1-ső emeletben.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

7735. szám.

Tkv. 1897.

HIRDETMÉNY.

Bezedekek községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikkek értelmében elkészítetvén és a nyilvánosságának átadatván, ez azzal a felszólítással tétetik közzé,

1. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban és az 1891: XVI. t. cz. 15. § a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a és az 1891: XVI. t. cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi márczius hó 10-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1898. évi márczius hó 10-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, — ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889: XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1898. évi márczius hó 10-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A dárdai kir. jbiróság mint tkvi hatóság 1897. évi augusztus hó 29-én.

Balaskó János,
kir. járásbiró.

Pécsen egyedi raktár;
Fürst Lipótnál.
Széchenyi-tér 16 szám,

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.